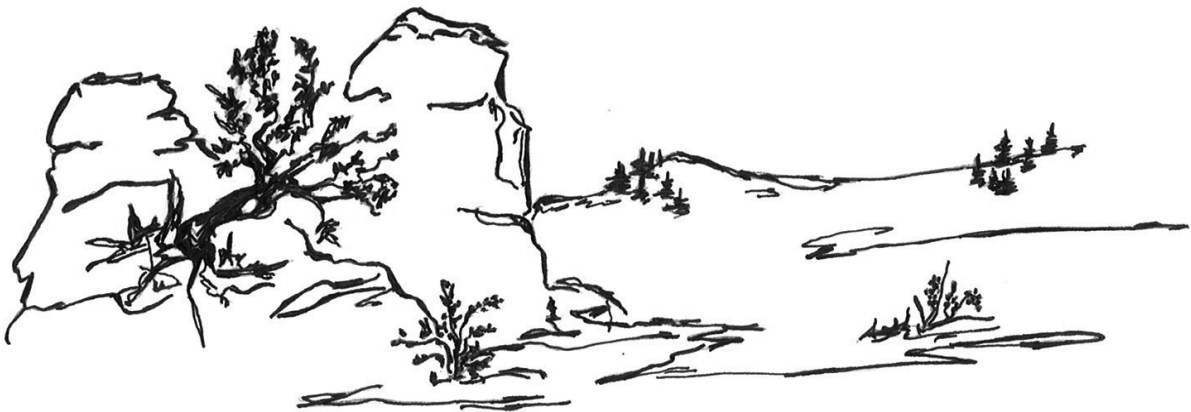

ZPRAVODAJ

č. 109

ŘÍJEN 2007

Vychází 3 x ročně

Ediční rada Zpravodaje: přátelé Vladislava Neterdová (odp. redaktorka), Dana Velebová, Jitka Knížková a Soňa Neumannová

Kresby: přítelkyně Marie Tvrdková

Tisk: Zdeněk Misík

Internet: www.zahradkari.cz/hortiklub

*Na břehu řeky Svatky kvete rozrazil,
na břehu řeky Svatky roste nízká tráva,
rád chodil jsem tam denně, koupal se a snil,
na břehu řeky Svatky kvete rozrazil
a voda je tu těžká, chladná, kalná, tmavá.*

*Jsou možná hezčí řeky, mají větší třpyt
než tento teskný břeh, než temná řeka Svatka,
a přece musil jsem tu každoročně žít,
jsou možná hezčí řeky, mají větší třpyt,
však nechodila k jejich břehům moje matka.*

*Jsou možná hezčí řeky, mají větší třpyt,
však ty jsi moje vlast, má vlast, má věčná matka.*

/Vítězslav Nezval – úryvek/

Naše kolébka

Většina dětí je po narození vložena do kolébky. Není to zlatá kolébka kněžny Libuše, která je pramáti nás všech. Je to kolébka většinou dřevěná, ale stejně krásná. Uprostřed měkoučkových peřinek a matčiny péče se všem nově narozeným dobře spinká. Jednou však z kolébky vyrostou a octnou se ve větším světě. Ale jejich prvotní vědomí a představa domova se nemusí o mnoho lišit. Naše země, kde jsme se narodili, je vlastně jednou velkou kolébkou. Místo dřevěné ohrádky jsou tu hory,

kteřé tuto zem obklopujÍ a chrání a uprostřed je něžná krajina plná luk, potůčků, řek, hájků. Kde je možné posedět a obdivovat tu krásu kolem sebe. Jsou to sice jiné, ale přece jen měkké peřinky, které nás tenkrát vítaly. Naše krajina je krásná a většinou měkká. Máme málo těch trnitých keřů a procházka naším lesem nám v srdci rozechvívá pohádku. Je zde všechno tak miloučké – mech, kapradí, nejrůznější květiny. A ta vůně! Měli bychom proto chránit přírodu, která nás obklopuje.

Viděla jsem cizí země, ne mnoho, snad mají moře, strmá skaliska, vyšší hory než my, ale to všechno jim přeji a ráda se tam na chvíli podívám, ale nechtěla bych žít jinde než v této své „kolébce“.

/Soňa Neumannová/

Půdopokryvné rostliny - náhrada trávniku

/1. část/

Úvod

O zakládání, údržbě a obnově trávniku se dočtete v naší publikaci "**Trávník na zahrádce**", ale jsou místa s velmi nepříznivými stanovištními podmínkami pro růst trav, kde je pěstování trávniku prakticky nemožné a nepomůžeme si ani speciálními druhy travin.

Dobromysl - Oregano nejen pěkně voní, ale je častým cílem motýlů

Buď musíme každoročně trávník zakládat znovu, nebo zvolíme náhradní půdopokryvné rostliny vytvářející porost podobný trávniku. Přesto prakticky žádná půdopokryvná rostlina nedokáže zcela nahradit všechny funkce trávniku, především proto, že nesnáší sešlapávání.

Jako náhrady za trávník se používají různé půdopokryvné rostliny snášející extrémní stín a vlhko, nebo naopak extrémní sucho a sluneční úpal. Stanovištní podmínky (jako druh půdy, kyselost, vlhkost, zasolení, znečištění exhalacemi, sluneční expozice) jsou určujícími faktory pro výběr vhodných rostlin. V úvahu bereme i velikost plochy a estetické vlastnosti. Na menší plochy volíme rostliny s drobnějšími listy. Každý druh půdopokryvných rostlin má jiný způsob uzavírání povrchu trsu, vytváří jiný ornament, má jiné tempo růstu a souvislou příkryvku vytvoří právě jen v podmínkách přiměřených druhu.

Budete-li půdopokryvné rostliny kombinovat, musíte vybírat takové, které si vzájemně nekonkurují ve výživě a stejně rychle rostou do stran. Vyšší tedy patří do sousedství stejně vysokých, nebo do pozadí vytvářených partií.

Utkat koberec ze zahradních rostlin je opravdové umění. Nejenže musí být dostatečně hustý, ale měl by mít i krásný vzor. Nabídka je naštěstí bohatá a navíc můžete do takového koberce vetkat i drobné cibuloviny nebo trsnaté trvalky, které jej zpestří a ožíví květy. Pro pokryv nad záhy zatahující cibuloviny volíme mělce kořenící rostliny, které svým kořenovým systémem cibulovinám nekonkurují a podobné kombinace lze najít i pro hlíznaté rostliny do vlhčích podmínek.

Hlavním důvodem při použití půdopokryvných rostlin jsou stanovištní podmínky nevhodné pro růst trav, které nelze, zvláště na větších plochách, výrazně změnit. Proto od nich začneme s výběrem vhodných druhů.

Výběr vhodné půdopokryvné rostliny

Výběr vhodné půdopokryvné rostliny je podmíněn mnoha faktory, ale za základní můžeme považovat extrémní stanovištní podmínky, které nedovolují růst trávám.

Základním faktorem jsou nároky rostlin na světlo:

- rostliny vhodné na slunce,
- rostliny vhodné do stínu.

Dalším určujícím faktorem jsou nároky na vláhu:

- suchovzdorné
- vlhkomilné

Neméně významným faktorem, který lze měnit jen na malých plochách, je druh půdy v kombinaci s obsahem vápníku určující pH (kyselost):

- propustná až štěrkovitá
- těžká až jílovitá
- kyselá, většinou rašelině podobná a na humus bohatá
- zásaditá až jílovitá nebo štěrkovitá s obsahem vápence.

Teprve další výběr je ovlivněn našimi požadavky, které co do důležitosti můžeme seřadit následovně.

1. Výška a hustota porostu

Vyšší rostliny s většími listy se hodí do větších zahrad a jako náhrada na větší plochy. Hustší kobercovité rostliny použijeme do intenzivněji udržovaných zahrad, řidší naopak do zákoutí a pod stromy a keře v přírodních zahradách.

Zajímavé zimní zbarvení listů kakostu

2. Zbarvení rostlin a květů

Barva rostlin hraje důležitou estetickou roli, řada suchomilných rostlin na slunná stanoviště má přirozeně šedavé zbarvení, naopak stínomilné rostliny jsou převážně sytě zelené. Některé rostliny na zimu zbarvují listy žlutavě či dočervena. Při použití barevných kultivarů si musíme počínat zvláště opatrně, aby podrostové rostliny nebyly nakonec výraznější než vyšší výsadba v zahradě. K pestrolistým dřevinám jako podrost volíme zásadně nepestrolisté podrostové rostliny. Barevnost květů hraje roli po kratší dobu vegetace, proto je vhodné vybírat takové kombinace rostlin, které kvetou v různou dobu, jinak jejich krása snadno zanikne ve vzájemné konkurenci. Musíme brát ohled i na období květu základních dřevin a vyšších rostlin v zahradě.

3. Invazivnost a sekání

Jde o důležitý faktor s ohledem na údržbu. V rozsáhlejších partiích není rozrůstavost příliš na závadu, ale při použití v návaznosti na trvalkové záhony mají invazivní rostliny značné pracovní nároky. Volte si proto jen takové rostliny, na které budete stačit. U rostlin snášejících sekání nejde o více jak dva zásahy ročně, ale přesto je s touto operací potřeba počítat.

4. Vůně a obsah silic

Aromatické trávníky se stávají v poslední době módní záležitostí. Některé převážně suchomilné rostliny, zvláště v období květu, krásně voní a vytvářejí tak neopakovatelné kouzlo pobytu v zahradě. Při jejich použití pamatujte, že by na zahradě měla převládat jen jedna vůně, proto je nutné brát ohled na ostatní intenzivně vonící rostliny v zahradě. (šeříky, růže, pivoňky aj.)

Velmi vonná je především mateřídouška

5. Sešlapávání (zatěžování)

Většina rostlin použitelných pro náhradu trávníku snáší sešlapávání jen velmi špatně, to je základní rozdíl od trávníku. Výběr rostlin je v tomto ohledu velmi omezen, občasné zatěžování snesou převážně hustě kobercovité rostliny, které se díky pevnosti drnu podobají trávníku. Vhodnější je přesunout zátěžovou aktivitu na místa, kde přirozeně trávník roste a pohyb po plochách s náhradou trávníku zajistit cestami nebo alespoň šlapáky.

Estetické náhrady trávníků

Juniperus horizontalis 'Blue carpet'

Pro půdopokryvné účely se v poslední době stále častěji používají i různé druhy růží, jalovců, vřesů, skalníků, brslenů, mahónií a dalších dřevin, ale tato volba náhrady je spíše z estetických důvodů, neboť uvedené rostliny mají podobné nároky jako trávník. Uvedený výběr zahrnuje rostliny dorůstající běžně do výšky 40 cm, ale pro větší plochy nebo výrazný estetický účinek je možné použít i vyšší.

Pro náhradu trávniku je nutná zahuštěná výsadba, ta rychle zapojuje a vytváří souvislý porost, který odolává zaplevelení.

Půdopokryvné dřeviny

Některé půdopokryvné dřeviny jsou již zahrnuty v přecházejícím popisu, především proto, že splňují základní požadavky - snášejí extrémní stanovištní podmínky. Mimo ně však existuje celá řada nízkých dřevin, které svým růstem přímo vybízejí k plošné výsadbě, ani ne tak pro svou odolnost, ale především pro svou estetickou hodnotu. Protože naše zahrada si v některých partiích zaslouží i takovýto doplněk, uvádíme jejich základní sortiment a výšku, kterou běžně dosahují.

Vhodné druhy jehličnanů

- *Juniperus horizontalis* 'Blue carpet' 30-50 cm, 'Glauca' 30-60 cm
- *Juniperus procumbens* 'Nana'
- *Juniperus sabina* 'Cupressifolia' 30-50 cm, 'Musgrave' 20-30 cm
- *Microbiota decussata* 20-40 cm
- *Taxus baccata* 'Cavendishii' 20-40 cm
- *Tsuga canadensis* 'Cole' 10-25 cm

Vhodné druhy stálezelených listnáčů

- *Andromeda glaucophylla*, *polifolia* 10-20 cm
- *Caluna vulgaris* - kultivary 15-30 cm
- *Cotoneastr microphyllus* 'Parkteppich', 'Repens' 30-40 cm
- *Daobecia cantabrica* 'Wiliam Buchanan' 15-25 cm
- *Dryas* ssp. 10-15 cm
- *Erica* ssp. 20-40 cm
- *Euonymus fortunei* 20-40 cm
- *Gaultheria* ssp. 10-30 cm

- *Hedera helix, colchica* 10-30 cm (*)
- *Hypericum calycinum* 20-30 cm (*)
- *Loiseleuria procumbens* 5-10 cm
- *Lonicera alseuosmoides* 10-25 cm
- *Pachysandra axillaris, procumbens, terminalis* 15-20 cm (*)
- *Rhododendron camschaticum* 20-30 cm, *forrestii* 10-30 cm
- *Vaccinium x intermedium* 20-30 cm
- *Vinca minor, major* 10-30 cm (*)

Vhodné druhy opadavých listnáčů

- *Akebia quinata, trifolia* 10-20 cm
- *Caragana arborescens* 'Pendula' 20-40 cm
- *Chaenomeles japonica* var. *alpina* 10-20 cm
- *Clematis tangutica* 20-30 cm
- *Cornus suecica* 10-15 cm
- *Cotoneaster adpressus* 15-30 cm
- *Cotoneaster horizontalis* var. *perpusillus* 20-35 cm
- *Cytisus ardoinii, decumbens, diffusus* 10-20 cm
- *Forsythia viridisima* 'Bronxensis' 20-40 cm
- *Genista aspalathoides, pilosa, pulchella, sagittalis, sylvestris, alpestris* 20-30 cm
- *Hydrangea petiolaris* 20-40 cm
- *Lonicera x americana, caprifolium, ciliosa* 20-30 cm
- *Lonicera hispidula, iberica* 'Microphylla', *prolifera* 20-40 cm
- *Menispermum canadense, dauricum* 20-40 cm
- *Parthenocissus quinquefolia, tricuspidata* 20-40 cm
- *Potentilla fruticosa* var. *arbuscula* 15-25 cm
- *Potentilla fruticosa* var. *davurica*, 'Donard Gold', 'Klondike', var. *mandshurica*, 'Micrandra', 'Red Ace' 20-40 cm
- *Rhus orientalis* 20-40 cm
- *Rosa arvensis, gallica* 'Pumila', x *paulii*, 15-30 cm
- *Rosa* *hyb.* 'Max Graf', 'The Fairy' 20-40 cm
- *Rubus flagellaris, ichangensis, laciniatus, setosus, tricolor* 20-40 cm
- *Salix alpina, herbacea, petrophilla, retusa, serphyllifolia, x simulatrix, uva-ursi* 5-15 cm
- *Salix arctica* 10-15 cm
- *Salix apoda* 10-30 cm
- *Sorbus reducta* 15-40 cm
- *Spiraea betulifolia* v. *ameliana, decumbens, lancifolia, x pumilionum* 20-30 cm
- *Teucrium chamaedrys, creticum* 15-30 cm
- *Vaccinium caespitosum, praestans, vaccillans* 10-30 cm
- **hvězdičkou označené druhy jsou uvedeny i v podrobném popisu**

/Ing. Miloš Kožešník/

Pozn. redakce: Půdopokryvné rostliny – náhrada trávníku vydal ČZS, nakladatelství KVĚT, jako vzorovou přednášku pro své členy, 2001

KLUBOVÝ ŽIVOT

Vážení přátelé,

přínejmenším stejnou pozornost a čas, které věnujeme svým milovaným zahradám, bychom měli věnovat i sobě navzájem a zejména našim dlouholetým členům. Tentokrát v naší rubrice chceme za nás za všechny upřímně poblahopřát k významnému životnímu jubileu přítelkyni **Soně Neumanové a Ivě Apfelbeckové** a poděkovat jim za obětavou organizační práci pro Hortiklub a za jejich zaujetí pro náš ušlechtilý koníček a úžasnou lidskou zkušenost a vřelost, kterou nás obohacují. I proto jsme rádi v našem klubu a cítíme se spolu dobře. Opravdu jim z celého srdce děkujeme a přejeme hodně síly a zdraví do dalších dnů.

Stejně poděkování, naši stálou vzpomínku a hlubokou úctu si zaslouží přítelkyně **Jitka Sokolová** z Bludova, která nás v létě 2007 opustila navždy. Odešla oddaná a energická členka, pro niž práce v místní organizaci znamenala všechno. Z jejího otevřeného dopisu, který jsme dostali měsíc před jejím skoncem, lze vyčíst, co starostí, ale i drobných radostí práce v místních organizacích přináší. Děkujeme za toto poselství a bereme si je k srdci.

Vážení Hortiklubáci,

srdečně Vás všechny zdravím a přeji všem dobré zdraví a Hortiklubu jen to nejlepší.

Musím Vám napsat o událostech, které zažila naše ZO v Bludově tento rok. Před 50ti lety naše ZO začala fungovat a od republikové rady jsme letos dostali Čestné uznání prvního stupně. Naši nejstarší členové obdrželi Čestné uznání od Územního sdružení ČZ8 Šumperk i naši nejstarší členové. Oslava proběhla 25. - 26. srpna, kde jsme uspořádali výstavu květin a ovoce na počest všech, kteří spolek založili. V roce 1957 naše ZO měla 160 členů, z toho jen 3 žijící, za minulý rok umřelo 7 členů. K dnešnímu dni má naše ZO 68 členů, z toho 41 mladších a zapálených zahrádkářů, kteří převzali zahrady po svých otcích a praotcích. A tak se snažíme, co se dá.

Pokaždé, když dostanu Váš Zpravodaj, tak toho hodně přečtu členům, ale oni se vždycky naštvou, kolik možností a přednášek máte, ale u nás nic, nenajde se ani jeden přednášející, a když, tak je odněkud zdaleka a požaduje dost peněz za cestu a přednášku. Naši členové pak říkají, že žádnou republikovou radu nepotřebují, že pro nás nedělá, naše problémy malých ZO neřeší nikdo, ani územní sdružení, ani obecní úřad Bludov.

Ale snažíme se vystačit si sami. Jsem v ZO už od r.1988 a od r.1990 i předsedkyní, a tak se snažím s pomocí výboru pro členy ZO vždycky něco zajímavého udělat.

Tento rok jedeme na výlet do Sobotky na růže. Do Otmuchowa na květinový jarmark. A ti mladší jedou na Broumovské skály a na Dobrošov. Na červen jsme připravili pro děti ze školní družiny odpoledne her a malování na zajímavé téma. Vždycky od nich máme hezké obrázky. Nakonec bude na koupališti opékání. V září se zase ve Starém Městě pod Sněžníkem pořádají ekologické dny.

Na červen jsme připravili pro děti ze školní družiny odpoledne her a malování na zadané téma. Pak bude opékání na koupališti.

Nevíme, co tento extrémní rok přinese, neprší u nás vůbec, a když, tak moc málo. Na polích jsou velké praskliny a obilí je moc špatné. Myslím, že příroda nám dává poznat, jak se k ní chováme. Špatně! Všechno se ničí, nic si není jisté, stromy se kácí, lesy se ztrácejí před očima. Světem vládnou jen peníze a nějaká příroda nikoho nezajímá.

Přátelé Hortiklubáci, srdečně Vás zdravím a až zase pojedete na Moravu, zastavte se u nás v Bludově.

Vaše

Jitka Sokolová, předsedkyně ZO Bludov

Naše vzpomínka bude též patřit zesnulé přítelkyni paní **Miloslavě Dyrové**, dlouholeté obětavé a pečlivé organizátorce Hortiklubu, zkušené a nadšené milovnici krásné zahrady. Její nezištná a účinná pomoc bude Hortiklubu chybět.

S láskou a úctou vzpomínáme.

Z kroniky Hortiklubu

Motivačním faktorem pro návštěvníky výstaviště v Lysé n. Labem je blízkost od Prahy a dostupnost samotných výstavních ploch, které se nacházejí v blízkosti vlakového nádraží. Proto naši první jarní výstavu Narcis 2005 shlédlo mnoho

našich přátel a určitě byli spokojeni. Ke spokojenosti a radosti přispěl i dobře naplánovaný jarní výlet v květnu za krásami jarní přírody organizovaný jako vždy naší př. J. Řehákovou. Přes Čelákovice se zastávkou na zahradě ing. Knapa a Přerov n. Labem jsme přijeli do Lysé n. Labem.

Tentokrát jsme větší pozornost soustředili na prohlídku krásného parku a zámku, který v 17. století vystavěl a užíval rod Šporků. Současně s tím nebo o něco později zakládá F.A. Špork nádherný zámecký park, který byl osazen více jak šedesáti sochami různých alegorických a tematických celků z okruhu dílny M.B. Brauna. Nelze Šporkovi upřít zásluhu na tom, že svými prostředky i nápady podporoval dvacet let největšího sochaře českého baroka a že z jeho iniciativy vzešla četná díla, která jsou chloubou naší kulturní minulosti. Jak impozantně působilo vedle živých plotů třeba 12 barokních pískovcových soch představujících alegorie jednotlivých měsíců, čtyři alegorické sochy světadílů, alegorie dne a noci, čtyři alegorie živlů a mnoho dalších kamenických výtvorů, jako váz, andílků, lvů i sfíng.

Cílem Nadace Český barok, která spolupracuje mimo jiné s také s MÚ v Lysé n. Labem, je záchrana barokních soch. Pozornosti turistů ze zahraničí se pochopitelně těší i jedinečný stavební komplex v Lysé, řadí se mezi uznávané evropské barokní skvosty, které slouží i k dalšímu studiu baroka v rámci evropského dědictví.

Ale opustili jsme barokní sochy v zámecké zahradě, abychom obdivovali zajímavosti na další zahradě, a to ve VINOŘICÍCH u Týnce n. L. u manželů Kasalových. Jejich zahrada je velmi pozoruhodná, krásná, uplatněny jsou zde jistě i odborné znalosti z námi pořádaných přednášek o krásné zahradě v Průhoncích, a tak celkový dojem je velmi zajímavý. Část zahrady je budovaná jako velká skalka s protékající vodou, rovné plochy osázené keři a stromy, krásně střižené jehličnany a u nich mnoho starého selského náčiní a drobnůstek, vždy krásně okrášlených rozkvetlými letničkami. Naši pozornosti nemůže uniknout ani sbírka starého modrého kuchyňského nádobí, umístěného na přilehlé stodole a samozřejmě občerstvení s mnoha dobrotkami a nezapomenutelnými kokosovými řezy s meruňkovou náplní od př. Kasalové. Bylo to velmi milé setkání a zamyšlení nad tím, kolik krásných a zdařilých zahrad jsme u svých přátel navštívili. Snad i naše kronika tomu někdy napomůže.

Po prohlídce a nákupech ve Všejanech u př. Balatky nás čekali ve Všejanech manželé Melicharovi, kteří zde ostatně i bydlí. Př. Jarmilka nás od Lysé na cestách provázela a pečlivě zdokumentovala fotografováním všechny detaily, aby se s námi o ně na setkáních opět podělila. Nechybělo dobré jídlo, pití, krásné dojmy ze zahrady i z bonsajů, neboť na výstavě v Lysé nechyběly právě i její exponáty.

/Helena Pavlíková/

ZÁJEZDOVÁ SEKCE

ZÁJEZD DO VÝCHODNÍCH ČECH

16. června ráno jsme vyjeli z podmračené Prahy směrem na **Nové Město nad Metují**, kde nás čekala prohlídka zámku. Příjemná průvodkyně nás seznámila s historií zámku, založeného počátkem 16. století jako gotický hrad Janem Černčickým z Kácova, Černic a Krčina. V průběhu staletí byl zámek několikrát přestavován - v 16. století za Pernštejnů ve stylu italské renesance, v pol. 17. století za Waltera z Leslie barokně a naposledy v letech 1909-12 Josefem Bartoněm z Dobenína ve stylu modernistických trendů počátku 20. století. Právě proto jsou nyní kompletní zámecké interiéry a výzdoba nesmírně ceněny. Potomkům posledního majitele byl zámek v restituci vrácen a v současnosti je jimi částečně obýván. Po prohlídce 1. a 2. patra jsme vystoupali do věže zámku, odkud se nám otevřel pohled do krásného kraje i na samotné město, které je také nazýváno českým Betlémem.

Z Nového Města jsme pokračovali směrem na Orlické hory do **Sedloňova**. Zde pan Grulich vybudoval v průběhu padesáti let alpinium, které vytváří přirozenou přírodní scenerii, plnou rozmanitých vzrostlých jehličnanů, zajímavých skalniček, potůčků, jezírek. Proti všem zákonitostem roste až na samém vrcholku skály krásný japonský javor. Pan Grulich – i přes svůj vysoký

věk – se o své království s velkým elánem stará. Při odjezdu ze Sedloňova na nás vykouklo sluníčko, a už nás po zbytek výletu neopustilo.

Další cesta vedla do **Hradce Králové**, kde jsme navštívili soutěžní rozárium. Zde nás velmi fundovaně zasvětila do pravidel mezinárodní soutěže „O růži roku“ i do samotného pěstování růží paní ing. Dostálová.

Okolo 16. hodiny jsme dorazili do **Opatovic nad Labem** na krásnou zahradu pana ing. Tikala, kde nás rovněž čekalo občerstvení a možnost zakoupit si různé výpěstky. Při návratu k autobusu to vypadalo, že pojedou květináče a my půjdeme pěšky.

Na zpáteční cestě do Prahy jsme se ještě zastavili ve **Břehách** na víkendové zahrádce paní Neterdové, kde jsme obdivovali neuvěřitelnou násadu hroznů vína.

Výlet se vydařil – ať žijí výlety v roce 2008!

/Libuše Mestková/

SEKCE ARANŽOVÁNÍ

Připomínám termíny aranžování, které se budou konat 30.října a 27.listopadu 2007 jako vždy v zasedací místnosti ČZS začátek 16.30h.

Na shledání se těší lektorka Míša Lorková-Kolářová a Jiřina Heřmánková.

/Jiřina Heřmánková/

SEKCE KRÁSNÁ ZAHRADA

Vycházka

Dne 6. 6. 2007 v horkých odpoledních hodinách proběhla botanická procházka v areálu České zemědělské univerzity v Praze 6 – Suchdole. Byla zaměřena na poznávání a určování dřevin našich i cizích, běžně u nás rostoucích, zdomácnělých i okrasných.

Vycházku vedl přítel ing. Ezechel. Neúnavně a poutavě nás seznamoval s určovacími znaky jednotlivých dřevin i s rozdíly mezi jednotlivými druhy. Areál ČZU mu umožňoval na každém metru ukazovat další a další dřeviny, ať již domácí, či rarity. Dozvídali jsme se o jejich původu, o způsobu růstu, době květu,

tvaru plodů, době tvorby pupenů, odolnosti k prostředí, místech jejich výskytu a další a další informace, specifické pro jednotlivé stromy či keře.

Dopolední vedro toho dne a odpolední místní bouřky se zcela jistě podepsaly na malé účasti. Je to škoda, protože výprava do světa dřevin byla velmi zajímavá, poučná a proběhla v přátelském duchu.

Děkujeme příteli ing. Ezechelovi za příkladně připravený program a těšíme se na pokračování.

/Mariana Balážová/

Vážení přátelé,

v nadcházejícím podzimu se nám přibližuje čas, kdy připravujeme zimní cyklus **“Krásná zahrada 2007/2008“**.

Dosud se nám podařilo pro Vás zajistit tyto přednášky:

3. 11. 2007	Ing. Mirek Ezechel:	Rozptýlená zeleň
	Ing. Ondřej Fous:	Japonsko + trvalky
1. 12. 2007	Ing. Kalina:	Využití odpadů v zahradě kompostováním
	Ing. Muchka:	Ovoce – nejžádanější druhy a jejich pěstování
5. 1. 2008	p. Krupička:	Narcisy

Témata dalších přednášek v r. 2008 budou oznámena při listopadové nebo prosincové přednášce.

Budeme se opět scházet v budově Přírodovědecké fakulty ve Viničné ulici č. 7, v sále „Fotochemie“ ve zvýšeném přízemí vlevo. Začátek přednášek je od 8:30 do 11:30, odpoledne 12:30 – 15:00h.

Eventuální změny v přednáškách i posluchárně si vyhrazujeme.

Těšíme se na Vás i na nové členy.

/P. Šulda/

Noví členové

Milena Nečacká

Jarmila Vítová

Moje letošní houbaření

Koho by napadlo, že po letošním extrémně suchém létě nás čekají takové houbové „žně“. Troufám si říci že přímo houbová smršť! Během prázdnin jsme my vášniví houbaři toužebně vyhlíželi na nebi nějaké dešťové mráčky a lesem procházeli velmi opatrně.

A ten les snad ani jako les moc nevoněl, pod nohama se nehoupal mech jako obvykle, nýbrž to všechno šustilo, chrastilo a vůbec vypadalo, že by to snad při ostřejším kroku mohlo i jiskřit. No a toho se jak známo milovník lesa bojí snad nejvíc! Však i u nás na mnoha místech hořelo, nejen na jihu řeckém či španělském. Škoda jen, že je vždy na vině člověk svojí nepozorností či přímo nedbalostí.

Ale zpět k těm houbám. Poštěstilo se mi letos v rámci letního cestování navštívit přátele v jižních Čechách v oblasti Blatensko – Horažďovicko. Musím se s Vámi o to podělit. Byl to můj snad největší houbařský zážitek. Prostě – hříby, hříby a zase hříby! Snad ve všech možných velikostech (jeden měl klobouk velikosti dezertního talířku) a druzích. Sbírali jsme je v místech pro mě zcela nových, a o to víc to bylo zajímavé. Tenhle koutek naší země je vůbec moc pohledný. Krajina se prolíná s rybníky, loukami a poli a nádhernými remízky porostlými skupinami stromů a menších lesíků. Nejkrásnější byly skupiny zajímavě pokroucených borovic. To si tak jedete po silnici a vpravo i vlevo jsou pohledné remízky obklopené tu loukami, tu poli v tu dobu již podmínutými. A co teprve jak takový borový remízek dovede po ránu nádherně vonět pryskyřicí! Sbírat tam houby bylo opravdovou radostí. A co když brouzdáním v lese narazíte na nádherné opuštěné jezírko pod skalou s romanticky rozhozenými bludnými balvany obrostlými mechem. Všude je ticho, nikde človíčka, jen les má svoje charakteristické zvuky: tam to pípne, tam to praskne ve větvích, v dálce někde dupne srna. Stoupající slunce vše podmalovává šikmými pruhy světla, ty houbové hlavičky se ještě nádherně lesknou v ranní rose a človíček městský jen tiše civí a civí. Pak se ovšem přece jen probudí ta sběratelská vášeň houbová a vrháte se na to a nacpáváte košíčky až k prasknutí. Ani se Vám z takového místečka nechce odcházet. V rybníčku to občas žbluňkne, v lese zapraská a ten klid se nakažlivě rozhostí i ve Vaší uspěchané mysli. Musím říci, bylo to velmi osvěžující místo, kousek od vsi Slatina, a doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Odjížděla jsem pak domů obtěžkána tou veleúrodnou ,ale především plná krásných dojmů nejen z hradu Rabí, zámku Blatná, rybníku Pálence a jiných

rybníků. Hlavně mám pořád před očima to tajemné zapomenuté jezírko v tom lese za Slatinou. Houby jsem pak dva dny zpracovávala na všechny možné známé způsoby včetně toho mě nejmilejšího, a to jsou hříbové řízečky. Zkusili jste si je někdy obalit místo ve strouhance v sezamových semínkách? Vřele doporučuji! Doufám, že i Vám se podařilo letos nashromáždit slušnou zásobičku hub na nadcházející zimu a teď už jen budete také oprašovat staré chutné recepty na jejich úpravu a vařit svým drahým houbovým jídlům až do nové příští sezóny. Skoro mám pocit, že se to až nedá za jednu zimu sníst! Nezdá se Vám?

/Jitka Knížková/

Pozvánka na SHROMÁŽDĚNÍ členů všech sekcí HORTIKLUBU

Sejdeme se dne 24.11.07 v Krajinově posluchárně přírodovědecké fakulty v Benátské ulici.

Začátek v 8.30 hodin.

/Vladislava Neterdová/

Milí členové Hortiklubu, přátelé,

máte-li pro nás svá osobní sdělení, chcete-li nabídnout radu, pomoc či je sami potřebujete, ozvěte se. Děkujeme. Vaše redakční rada.

/Redakční rada Hortiklubu/

Za věcnou správnost příspěvku ručí autor.

Redakční rada si vyhrazuje právo přednostně přijímat příspěvky v elektronické podobě, nebo psané na stroji, v krajním případě čitelné a přehledné rukopisy s dostatečným řádkováním. Podle potřeby má právo je krátit a stylisticky upravovat.

Uzávěrka Zpravodaje č.110 je 30. listopadu 2007.